

[Brorsen.]

eninger, vore Husmandsforeninger og vore Andelsforeninger. Ikke mindst de sidste har faaet en forøget Repræsentation i Landbrugsraadet, netop i den senere Tid. Derfor tror jeg, at Landbrugsraadet nu er sammensat paa en saadan Maade, at vi kan være tjent med det og med fuld Tillid og Fortrøstning kan se hen til, at de Ting, det skal have med at gøre, og de Afgørelser, det skal træffe, bliver af en saadan Art, at alle maa føle sig tilfredse.

Vi har faaet to Udvalg til at administrere Kødloven. Det er muligt, at det var bedre at have et i Stedet for to, og her har Landbrugsministeren jo ogsaa stillet i Udsigt, at der kan forhandles derom, og det bliver antagelig med Landbrugsraadet, der da forhandles, og hvis der er Mulighed derfor, vil jeg hellere se, om man kunde samle det hele i eet Udvalg.

Ved Sættelse af de forskellige Udvalg maa Landbrugsraadet og Ministeren naturligtvis tage Hensyn til nye Foreningers Dannelse ude i Landet; hvis saadanne har en mere varig Karakter, er det givet, at saadanne nye Foreninger maa der tages Hensyn til. Men jeg mener, som sagt, at vi alle inden for Landbruget maa være interesserede i at have et centralt Sted, og det maa nødvendigvis være Landbrugsraadet, hvori der findes Repræsentanter for alle disse forskellige landøkonomiske Foreninger, vi har ude over Landet. Derfor maa jeg altsaa anbefale, at man stemmer imod det uden for Betænkningen under Nr. 1 stillede Ændringsforslag af Det frie Folkeparti.

Dette gælder ogsaa Partiets Ændringsforslag under Nr. 2 og Nr. 4. Hvad Nr. 3 angaar, vil vi afholde os fra at stemme, idet vi med Hensyn til det paagældende Forhold har vort eget Ændringsforslag, som vi anser for betydeligt bedre end det, som her er stillet af Det frie Folkeparti.

Forskellige Ordførere og Landbrugsministeren har fremsat Udtalelser, som i væsentlig Grad gik ud paa at kritisere de af os stillede Ændringsforslag. Der vil jeg gerne have Lov til at sige med Hensyn til Landbrugsministerens Udtalelse om Bundprisen paa de 40 Øre, som Ministeren og Regeringspartierne jo ikke kan gaa med til, at jeg synes, det er en mærkelig Motivering, Ministeren giver, naar han siger, at han ikke

kan gaa med til, at et saadant Forslag bliver vedtaget her i Tinget, idet han er bange for, at det kan animere til forøget Produktion — at vi altsaa fastsætter en Bundpris af 10 Øre pr. Pund levende Vægt for en god Vare. Er der nogen, der kan forstaa det? Jeg fatter det i alt Fald ikke. Det er en aldeles ruinerende Forretning at producere til 10 Øre Pundet, det ligger oppe i 2½ Gang de 10 Øre, og Ministeren behøver ikke at være Frygt for, at Landmændene, fordi der bliver fastsat en Bundpris af 10 Øre pr. Pund, saa af den Grund skal give sig til at producere mere end normalt, det hører ingen Steder hjemme.

Men jeg synes, at Ministeren kom lovlig let hen over Begrundelsen for, at vi ikke sidste Aar har faaet de 40 Øre, for da var der Penge dertil. Det vilde koste 460 000 Kr., og der var et Overskud paa henved 2 Mill. Kr. Ganske vist er det største Beløb deraf baandlagt til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse, men alligevel er der et Overskud paa en 600 000 til 800 000 Kr., saa der var ikke det mindste i Vejen for, at disse Penge havde kunnet være betalt. Der var tilstrækkeligt. Tidligere har vi da i Virkeligheden ogsaa været enige om inden for alle Partier, at naar Pengene var til Stede, naar der kom tilstrækkeligt ind gennem Slagteafgiften, skulde de 40 Øre betales. Med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af den Betænkning, der blev afgivet den 9. December 1933, og hvor de ærede Regeringspartier og Venstre er enige om at udtale følgende:

„Det er en af Landbrugsministeren tiltraadt Forudsætning, at der, saafremt det er foreneligt med de i nærværende Kapitel fastslaaede økonomiske Rammer, betales en Bundpris paa 40 Øre pr. kg slagtet Vægt for de bedste Kreaturer, der destrueres.“

Det er fuldkommen i Overensstemmelse med, hvad vi her stiller Forslag om. Vi mener, det er en Nødvendighed, at vi nu faar det ind i selve Loven, for det har ikke været tilstrækkeligt, at vi har været enige om det inden for Udvalget, og altsaa oven i Købet har fastslaaet i en Betænkning, at naar Pengene var til Stede, skulde der betales de 40 Øre pr. kg slagtet Vægt. Jeg maa derfor fremdeles fastholde, at det vil være rigtigt at indføre Bestemmelsen i selve Lo-